

Min Nådiga Far

Wid min hem komst hitt till Skogkloster war jag
så lycklig och fick min nådiga Fars bref. war före
jag ödmjukast tackar. min nådiga Fars nåd
är alt för stor för mig som ~~intet~~ ber mig intet taga till mis
tycke at min nådiga Far har dröiet så länge at
swara mig. min nådiga Far har först och framst
hafwit en alt för valabel Reson. och för dät andra
understog jag mig ändå då aldri at tycka illa wara
där

Sida 2

där om. om än jag aldri fick swar. jag wett altit at taga dät
för en nåd som dät och är när min nådiga Far är så nå-
diger och skrifwer mig till. män där emot hos mig en skyldig-
het at ständit upwackta min nådiga Far. män gud nås
dät skier intet så åfta som jag både wille och finner min skyl-
dighet uti. jag har där före orsak at tacka min nådiga
Far som intet räcknar så noga mäd mig. gud wet at dät al-
dri skier. utaf försummelse. häller i brist utaf dän wördnad
och lydnad som jag är min nådiga Far skyldig. män jag är
mig intet altit så sielf. gud låte mig aldri lefwa till dän dagen
at jag skylle glömma wad jag är en så kiär och hulder fader
skyldig. dät gläder och tröstar mig obeskrifwelig at min nådiga Far är öfwer
tygat om mitt af wördnad och kiärleks fulla hierta. som aldri
skall uphöra hos mig för än mäd döds stunden. och då skall
mitt ståft ropa wälsingnelse öfwer min nådiga Far. om min
nådiga Far wist huru hiertelig glad jag blir när jag är så lycklig
och får bref i från min nådiga Far. jag giömmar dom som
en stor skatt. dig kan och intet annat än trösta och glädia
mig för dig är up fyllda. mäd så mycken nåd och godhet. jag
gud wälsingna min nådiga far för wart ord som uti dom
står.

Sida 3

dig öfwertygar mig alt mer och mer om min nådiga Fars
godhet och nåd för mig. som är oräknelig. min enda åstundan och om-
sorg är och skall bli at ständit förkiänat. dät jag hoppas genom
guds nåd intet annat skall hända. jag kan intet beskrifwa min
hiertelig glädie så stor som han är öfwer dät at bön har be-
kommitt min nådiga Far så wäl gud ware ewinnerligen
ärrad och låt hadan äfter min nådiga Fars plågårlifwa
drägeliga. män gud nås dät till stundar nu snart en års tid som
intet är mycke wän utaf dän elacka gickten. män så will jag
andropa dän högsta och hoppas uppå honom at han låter min
nådiga Fars plågårlifwa lindriga. syster lär ha warit rätt

glad at hon slap. at dricka och tör hon wäl ha sielt en intrigue mäd Lis-
ner: män så gud ware lof at hon utan at drick dänna gån-
gen män ändå bra. bror Ture tro jag at dät lär ha giort rätt godt
at litet få skyllia utaf dän in wärtes människan. jag hör at
min nådiga far har resolverat at skieka honom ut at få
se huru en campagne ~~ser ut~~ går till. och är dät honom wäl nytit.
at lite få se sig om och tiänna dänna elaka wärden. min önskan är. och
går utaf ett upricktit hierta at vår härre måte ha sin
hand öfwer honom. och bewara honom i från alla olyckår
och lesaga honom på alla hans wägar. och at han måte föra
sig

Sida 4

up till guds namns ähra och. och sina nådiga föräldrar till
glädie och hungnad. dät kåstar uppå mig någåt at han skall gå
ut i krig. dät är en då ängslit at skiellias åt. gud wett när
jag får se honom här näst. män så lämnar jag dät uti guds
han som alt annat. han wet bäst wad oss nytit är. gud har sin
hand öfwer honom. så får dät sedan gå som gud behagar.
jag hör at bro Carl har berättat min nådiga Far min glädie at få se Engsön
gud wett at jag war där både mäd glädig ~~och~~ ängslan. och
oro. oro at sakna så mycket godt. och glädig at på minna
mig alla dig nöissamma stunder jag har haft där. gud gi-
fwe at jag hade warit så lycklig och fåt omfamna min nådiga
föräldrar där. då hade min glädie warit ännu dubelt större
jag tröstar mig i dät hoppet at ännu bli så lycklig dät gud gifwe.
gud wälsingna min nådiga Far som är så nådiger och fän-
gnar sig åt fiol åhrs lefwanden. och som kommer ännu ihåg dän tiden. wad
skall jag då giöra. som niöt så mycken nåd. jag dig dagarna äro
up skrifna uti mitt hiert. och glömmar jag aldri dät så länge jag
lefwer. jag tackar min nådiga. Far som är så nådig och tar så
mycken dhel uti min siukdom. han war rätt plåg sammer män
han

Sida 5

han tog uppå män så war dät gudiskielof intet så
illa som på skarhult. jag har gudiskielof inga convoul-
sioner håller dåningar haft utan som på Belteberia en
faslig huwud wärck tand wärck samt hals siuka. och faslig
wärck i hela kråpen. dät war nock inwist. och war jag gudi-
skielof nock bättre innan jag gaf mig på resan. män
under wägen böriade dät uppå at willa infinna sig
igän. män så piunka jag mig hem. ~~jag~~ dat will ännu in-
tet wara rätt mäd mig. jag har ett par dagar måtat
liga öfwer uppå min säng. mitt huwud är så faslit
elackt. och har jag tåcken faslig wärck i hela högra sidan
som går ända ut förr åt benet och mer och wärcker. jag kiän-
ner at dät bara är gick. och är dät intet annat än at ha
tålamod. jag wett intet min nådiga Far at jag på någåt
sätt har för satt mig. alt mädan jag war på Sturfors war
jag sällan ute. åt minstone intet någån kwäl. wig kun-
de aldri komma ut. jag war där wist i 5 wickor och kan jag
säia at dät intet i mer än 8 dagar som dät hölt uppe at ränga och dät

som om himmelen hade warit öpen. i mot wett jag wist at
jag intet för såhag mig. jag tackar imiller tid min nådiga
Far för så nådiga på minnelser. som at ackta mig. och tar jag
aldeles up dät som marck utaf min nådiga Fars waneliga
nåd

Sida 6

och godhet för mig. jag har wist ett godt exempel at åter-
föllia min nådiga Far ber mig åter föllia sitt. dät kan intet
annat än up muntra mig at willia ackta mig. sedan
min nådiga far så kiärlit och nåditt befaller mig. och kan
jag helit försäkra min nådiga Far att alt sedan min nådi-
ga far befalt mig at ackta mig och jag dät en gång har
låfwat så har jag på dät nogasta ackta mig. och för säkra jag
at jag hädan åter ännu skall söka at nogare ackta mig. män
min nådiga Far dät är swårt at ackta dät jag nästan intet
har utaf. som hälsa. jag är siukare än någån dät tro. min
hälsa har fåt en knäck. som intet så snart blir botat och kan-
skie aldri så skie guds willia jag är tämmeligen nöider
mäd dänna min dhel. och. kan wäl hända at när plågarna
är någåt för swåra at man då ~~dät~~ blir litet otåliger. och knå-
rar emot för synsens behag. ~~jag~~ nock finner jag at dät man intet bör-
giörat. män gud nås dät är mänsklit. min innerliga bön är
at gud will ge mig godt tålmod. at bära mina plågar.
jag har wist orsak at tacka dän nådiga gude som ändå så
underlit och wäl hulptit igenom så mycket swårt. och har min
nådiga Far wist rätt at om wig hålla oss till honom mäd
en

Sida 7

san förtröstan. så går alting lät och wäl min nådiga Far
har gud nås hafwig sina drya tiänningar så wäl som jag och dät oför-
skylt på wist sät. män gud ware lof gud har ändå intet ta-
git sin hand i från oss. utan styrckt oss i vår bedröfwelse.
min nådiga Fars förmaningar och goda råd skall bli
mitt rätte snöre här i wården jag kan aldri få dom
bättre. och utaf någån kiärleks fullare dät är jag öfwer-
tygat om. dät kåstar aldeles intet uppå mig at ackta
mig och intet altit få hå så oskyldiga nöien som andra.
män at så beständit och så åfta wara siuker dät kåstar
uppå. och gör en litet ängsliger och orolig i bland. män så will
jag intet låta modet för falla. dät tör wara mig nytit
gud ge mig sin nåd och tålmod. så är jag nöider.
lilla Mangnus mår gudiskielof rätt wäl och om jag sielf
skall säia rätt beskielig. han talar som åftas om mor-
far. och rätt som han stog härom dagen och jag kom at näm-
na min nådiga Far så. sade han utaf sig self. söta mor
jag håller mycket utaf morfar. jag undrar om han tän-
cker någåt på mig. dät let så faslit godt. han har en piska och kiör
han hela dagen och alt är dät till morFar och mormor. han
står

Sida 8

nu bredwid mig män jag skrifwer och ber mycket at hälsa. min nådiga Far skall tro at han wist war wälkommen till örebro. och war han kom. så hölt dig faslit utaf honom. gud bewara honom. min nådig far skall tro at jag har tagit ett litet sällskap hitt åt honom för han går så allena och har ingen at leka mäd och intet har jag altit så tid mäd honom dät är en liten flick om 10 håller 11 åhr. alt för wacker. jag skall säia min nådiga far huru dät hänger i hopa mäd hänne. salig Brahen har hafit en löpare som hete Mortlen och en hushållerska som skall wara i från Skåne. män intet i min tid uta dät skall ha wara året för än han blef första gången gifter och dän hushållerskan har han hafwet dänna flickan mäd och så gifte han hänne i hop mäd dänna löparen som dig will säia. jag har aldri wetat för än nu och kansie at dät intet är sant. män så skall moran säia sielf fast jag aldri har talt mäd hänne där om män här är många som säier at dät så är. Cousin Lieven säier dät och för helt wist. rät tackar är hon och intet wett jag om dät är inbiling män jag tycker at hon har mycket tycke utaf salig Brahen. och flera tycker dät samma. föräldrarna har här på Skogkloster et torp som dig siter uppå som salig Brahen har get dom män aldri nämde

Sida 9

nämde han om dom någåt för mig. nu är dät så faslit fatit för dom och säges at så kallada fadren skall wara alt för elaker emot dänna flickan och både slår hänna och låta hänna swälta så har jag tyckt at dät är synd. om hänna. om dät nu så är håller intet är dät så så är ingen närmare tillet än jag. alt så har jag tagit hänna hitt. och låsar intet som om jag wett någåt där om. hon får nu åt minstänne roga Mangnus och sliper hon at fara illa. jag och Mangnus är nu här på dät ösliga Skogkloster utåm fälket helt allena. dät är litet inslit hade jag ändå bara fulkommlit hälsan så gick dät ändå an. Pher har altsedan jag reste till östergullen warit på Hornsberg och nu är han i Nykepeng hos Rålamben dig fikar om honom och har dig mera at säia öfwer honom än jag. om en 3 wickår lär han komma hem igän. jag har sackt at när han behagar så står dät honom fritt at wara hemma hos mig. Heda Piper for i fredas mårån in till Stockholm. och lär i mårån som är onsta komma ut igän. hon biärde låf stackare at få fara in hon wille

Sida 10

se din far som war i stan och hade hon någåt att tala wid honom. och tyckte jag at dät war synd att neka dän som kan ha tilfälle at få se sina. jag wett huru swårt dät är at wa-

ra skieder. i från de sina. så at Manne och jag är helt alena
här. han rogar mig hela dagen och sitter wig länge och pra-
tar. i vår inslighet. ingen utaf mina grannar har jag
sett sedan jag är hemma Wijks härskapet mår intet wäl.
och Siö härskapet är in rästa på några dagar till Stockholm.
Äss härskapet är ner resta till Äss och är ännu intet igän
komna. så at här är helt tom. jag tackar min nådiga Far
som har betalt lärftet. och dig öfriga sakerna. första jag får
weta wad alt sammans kåstar skall jag genast ha dän äran
at åter betala min nådiga Far. män gud wett huru jag
skall fått till mig om intet bror Carl. kan taga någåt
mäd sig. äfter han ändå tör komma hitt till mig innan
far till Stockholm. och då har han in tet så swåra tullar at
pasera. dän inlagda skriften min nådiga Far har skiekat mig
har jag håller ingen kunskap om utan har jag skiekat honom
in till fulten. och bet honom lämna dän mannen beskie. jag
har intet hört utaf fulten alt sedan jag war i stan. män dät
wett jag at han en lång tid warit rätt miserrabel siuker.

jag

Sida 11

jag mins intet om jag har lämnat min nådiga
Far swar. om in rätningen angående mina pän-
ningar. dät är på dät sätet at fulten har dom
och är dig insata i Banqen. och har han in rätat
en Banco bock. dät är iust som min nådiga Far ha
wt. och tycker jag at dät är bättre. Raten har nu in-
tet stort at giöra mäd mina aferer och minskas
dät småningen utaf häfter som. Farbror tar emot
alla pänningar som inflyter. unnan tagandes i från Gerstorp och för
samt hemmanna i findlan och dig i småla samt annat
småt. dät har han lämnat på hans Depant. at betala
sommeliga intressen utaf. jag har nu på lång tid intet
hört wad som tar sig till dät kommer wäl utaf hans
siukdom. jag hoppas at min nådiga Far intet tager
o nådit up at jag har tagit mig dän friheten och skri-
fwit Inspektoren Ek till och bett honom wid Engsön
köpa up litet ägg samt kiyklingar. äfwen at jag skul-
le få köpa litet witt kål samt rofwer och röter. och
litet gröna inlagda saker om där fins. dät har wa-
rit här uppe mäst alle stans ett olycklit åhr mäd all
ting

Sida 12

först för en faslig tårcka och sedan ett ~~obarmhertit~~ obarm-
hertit räng som har warit mäst som fult i 6 wickår utan
at nästa någån dag hulla up. dät står rätt illa till öfwer
alt både mäd hö och säd. dät hött som är inne är mäst
skiämt och rågen faslit groder. och står han mäst ute öfwe[r]-
alt ännu för räng skull dät ser ut at blifwa ett swårt
åhr i åhr. män så är dät intet aldeles så illa hitt up-
åt och åt Örebro sidan som i östregyllen för där är iust
ängslit. för dät mästa hot där ha kummit in war swart

som gola och mäst all Ragen samt wete och korn så faslit grot at dät är som lån-
ga fingrar utur ~~hannen~~ axerna. intet får dig så håller för giolan är
så wäter. och kunde dät ändå wara mölit. män dig som
intet har gammal Råg. somste gå i mistning at få så
om dig intet snart får in dät lilla som ännu kan du-
ga. gud hielp os dät är iust ynckelit jag wett ännu in-
tet huru dät står till wid Rydboholm. wad säden och hött
angår män i trägålen wett jag at nästan intet fins
till hushållet aldricket käll huwud håller rötter håller
grönt och är dät nästa öfwer alt at warken käll håller
rötter fins. gud wet wad man skall ha i winter. dät
blir ett swårt åhr på alt sätt. där före har jag tagit nig
dän friheten och skrifwit Eken till om jag kan få någåt
där

(vertikalt sida 9)

där i från. här är iust ett swårt ställe at jag ingen ting
får kiöpa om jag will ge aldri så mycket föret. så att
jag iust är illa kummen. min nådiga Far tag intet
illa up at jag beswärrar min nådiga Far med ett så
faslit långt bref och at dätt ena halfwa arcket är sön-
der klipt män jag tänckte at jag intet skulle behe-
fwa mera. män dät blef wid lyftigare än jag
tänckte. jag ber om min wördnad till min nå-
diga mor och en kiärlig hälsning till syskana
jag har dän ähran at mäd oaflåtilg wördnad
fram hårda till min graf min nådiga Fars öd-
miuka Tiennarinna och lydiga Christina Piper

(vertikalt sida 12)

P:S: min nådiga Far war nådig och befal Inspecktorn Ek här om
så torde han willigare och wara sidnat än när jag bara har bet honom dät.

(vertikalt sida 11)

när min nådiga Far är så nådiger och skrifwer mig till häl-
ler syskana är så goda så sättes Stockholm Branshamnar och Skog-
Kloster så är dät säkra annars er dät intet så säkert.